

1) Joshua 5:2-12

בַּעַת הַהִיא אָמַר ד' אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת צָרִים וְשׁוּב מִלְּאֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁנִית: וַיַּעַשׂ־לוֹ יְהוֹשֻׁעַ חַרְבוֹת צָרִים וַיִּמַּלְ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּבְעַת הָעֵרְלוֹת: וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־מַל יְהוֹשֻׁעַ כָּל־הָעָם הַיָּצֵא מִמִּצְרַיִם הַזְּכָרִים כֹּל אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִתּוֹ כַּמְדָּבָר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: כִּי־מָלִים הָיוּ כָּל־הָעָם הַיָּצֵאִים וְכָל־הָעָם הַיְלִידִים בַּמְדָּבָר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ: ... כִּי־עָרְלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם בַּדֶּרֶךְ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תָּמוּ כָל־הַגּוֹי לְהַמּוֹל וַיִּשְׁכּוּ תַחְתָּם בַּמַּחֲנֶה עַד חַיּוֹתָם: וַיֹּאמֶר ד' אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גָּלוּתִי אֶת־חַרְפְּת מִצְרַיִם מֵעַלֵיכֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גִלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב בְּעַרְבוֹת יְרִיחוֹ: וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֹר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת וּקְלוֹי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּשְׁבַּת הַמָּן מִמַּחֲרַת בְּאָכְלֶם מֵעֵבֹר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוֹאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא:

At that time Gd said to Joshua, “Make flint knives and proceed with a second circumcision of the Israelites. So Joshua had flint knives made, and the Israelites were circumcised at Gibeath-ha’araloth. This is the reason why Joshua had the circumcision performed: All the people who had come out of Egypt, all the males of military age, had died during the desert wanderings after leaving Egypt.

Now, whereas all such people who came out of Egypt had been circumcised, none of those born after the exodus, during the [40 years of] desert wanderings, had been circumcised....for they were uncircumcised, not having been circumcised on the way. After the circumcising of the whole nation was completed, they remained where they were, in the camp, until they recovered.

And Gd said to Joshua, “Today I have rolled away from you the disgrace of Egypt.” So that place was called Gilgal, as it still is. Encamped at Gilgal, in the steppes of Jericho, the Israelites offered the passover sacrifice on the fourteenth day of the month, toward evening. On the day after the passover offering, on that very day, they ate of the produce of the country, unleavened bread and parched grain. On the day after, when they ate of the produce of the land, the manna ceased. The Israelites got no more manna; that year they ate of the yield of the land of Canaan.

2) עָבֹר - n.[m.] ‘produce’, ‘yield’ (cf. Assyrian ebûru; Syriac =corn); cstr. עָבֹר הָאָרֶץ Jos 5:11, 12 (P). BDB Dictionary (F. Brown, S. Driver & C. Briggs)

3) Babylonian Talmud, Tractate Rosh Hashanah 13a

דְּבַעוּ מִיִּנְיָה חֲבַרְיָא מַרְבַּ כְּהֵנָּא: עוֹמֵר שֶׁהִקְרִיבוּ יִשְׂרָאֵל בְּכַנְיִסְתָּן לְאָרֶץ, מֵהֵיכָן הִקְרִיבוּהוּ? אִם תֹּאמַר דְּעִיִּיל בְּיַד גּוֹי, “קְצִירְכֶם” אָמַר רַחֲמָנָא – וְלֹא קְצִיר גּוֹי. מִמָּאֵי דִאֲקָרִיבוּ, דְלִמָּא לֹא אֲקָרִיבוּ! לֹא סְלִקָּא דְעֵתָךְ, דְכַתִּיב: “וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֹר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח.” מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח – אָכּוּל, מֵעִיקָרָא – לֹא אָכּוּל. דִּאֲקָרִיבוּ עוֹמֵר וְהָדָר אָכְלִי. מֵהֵיכָן הִקְרִיבוּ?

Rav Kahana was once asked by his colleagues: With regard to the omer offering that the Israelites brought when they first entered the Land [in the days of Joshua], from where did they bring it? If you say that this omer offering was brought from grain that grew in the possession of a gentile, there is a difficulty, as the Merciful One states in the Torah: “You shall bring an omer of the first fruits of your harvest to the priest” (Leviticus 23:13), from which it can be derived that it must be your harvest, grown in the possession of a Jew, and not the harvest of a gentile.

From where is it known that they actually brought an omer offering that year? Perhaps they did not offer it at all! The Gemara rejects this argument: It should not enter your mind to say this, as it is written: “And they did eat of the produce of the land on the next day after Passover” (Joshua 5:11), which teaches: Only on the next day after Passover did they eat from the new grain, but initially they did not eat from it. Why? It is because they first brought the omer offering on the sixteenth of Nisan as is required, and only afterward did they eat from the new grain. Therefore the question remains: From where did they bring the omer offering?...

4) Leviticus 23:10-14

דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל...כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וְהִבֵּאתֶם אֶת־עֹמֶר ראשית קצירכם אֶל־הַכֹּהֵן: וְהִנִּיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי ד' לְרֹצְנֵיכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת יִנִּיפּוּ הַכֹּהֵן:... וְלֶחֶם וְקֹלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבֵּיאתֶם אֶת־קֶרְבֶּן אֶל־הֵיכָל חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מִשְׁבְּתֵיכֶם

Speak to the Israelite people and say to them: When you enter the land that I am giving to you and you reap its harvest, you shall bring the first sheaf [OMER] of your harvest to the priest. He shall elevate the OMER before the Lrd for acceptance in your behalf; the priest shall elevate it on the day after the sabbath. ...Until that very day, until you have brought the offering of your Gd, you shall eat no bread or parched grain or fresh ears {of the new crop}. It is a law for all time throughout the ages in all your settlements.

5) Abarbanel on Joshua 5:11

ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח וגו'. זכר שהפסח לא עשו אותו עם המן כי לא יעשה ממנו מצות...

6) Malbim on Joshua 5:11

(יא – יב) מה שפירש"י ע"פ דברי חז"ל (קידושין לח א) שאכלו מעבור הארץ היינו מן החדש, ממחרת הפסח שהוא ששה עשר בניסן אחר הקרבת העומר, לא יסכים עם הפשט, שמחרת הפסח בכ"מ בתורה הוא ממחרת שחיטת הפסח שהוא יום ט"ו? ועוד מדוע אמר תחלה מעבור הארץ ואח"כ אמר מתבואת ארץ? ועוד דא"כ הול"ל וישבות המן באכלם מעבור הארץ ומלת ממחרת מיותרת? וגם יהיה אריכת הלשון, כי לפ"ז הול"ל וישבת המן ממחרת הפסח ויאכלו מצות וקלוי מתבואת ארץ כנען? וגם מ"ש בשנה ההיא אינו מדויק כי הלא כן אכלו מעתה ועד עולם?
...ומחרת הפסח בכל התורה הוא יום ט"ו בניסן שהוא מחרת שחיטת הפסח, כמו (במדבר לג, ג) "ממחרת הפסח יצאו ב"י"...

7) Psalms 90:12 "לְמַנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לְבָב חֲכָמָה:"

"Teach us to count our days rightly, that we may obtain a wise heart."

8) Concluding verses of Joshua Chapter 24

(יז) כִּי ד' אֶל־הֵינּוּ הוּא הַמַּעֲלָה אֶתְנוּ וְאֶת־אֲבוֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְעֵינֵינוּ אֶת־הָאֹתוֹת הַגְּדוֹלוֹת הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמְרֵנוּ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְנוּ כֹה וּבְכָל הַעֲמִים אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בְּקֶרְבָּם: ...
(כט–לג) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן עַבְדֵּ ד' בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנִים: וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּגִבּוֹל נַחֲלָתוֹ בְּתִמְנַת־סֶרַח אֲשֶׁר בְּהַר־אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהַר־גִּעְזִי: וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת־ד' כָּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יְמֵי הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָאֲרִיכוּ יָמִים אַחֲרָיו יְהוֹשֻׁעַ וְאֲשֶׁר יָדְעוּ אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה ד' אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: וְאֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר־הָעֵלּוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל | מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְּשֵׁכֶם בְּחֻלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה יַעֲקֹב מֵאֵת בְּנֵי־חַמּוֹר אֲבִי־שֵׁכֶם בְּמֵאָה קִשְׁטָה וַיְהִי לְבְנֵי־יוֹסֵף לְנַחֲלָה: וְאֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן מֵת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּגִבְעַת פִּינְחָס בְּנוֹ אֲשֶׁר נִתְּן־לוֹ בְּהַר אֶפְרַיִם:

(17) For it was the Lrd our Gd who brought us and our ancestors up from the land of Egypt, the house of bondage, and who wrought those wondrous signs before our very eyes, and guarded us all along the way that we traveled and among all the peoples through whose midst we passed...

(29-33) After these events, Joshua son of Nun, the servant of Gd, died at the age of one hundred and ten years. They buried him on his own property, at Timnath-serah in the hill country of Ephraim, north of Mount Gaash. Israel served Gd during the lifetime of Joshua and the lifetime of the elders who lived on after Joshua, and who had experienced all the deeds that Gd had wrought for Israel. The bones of Joseph, which the Israelites had brought up from Egypt, were buried at Shekhem, in the piece of ground that Jacob had bought for a hundred kesitahs from the children of Hamor, Shekhem's father, and which had become a heritage of the Josephites. Eleazar son of Aaron also died, and they buried him on the hill of his son Phinehas, which had been assigned to him in the hill country of Ephraim.